

Lviol om, hvorvidt der paa det rette Tidspunkt har været pleiet Forhandlinger med Sverrig angaaende Deltagelsen i Udgifterne ved Dampskibsforbindelsen mellem Frederikshavn og Østeborg, men jeg tror, at denne Forhandling har været optaget saa tidlig, som det efter Omstændighederne var muligt. Hvad der har gjort, at det ikke har været muligt at opnaa noget større Tilskud fra Sverrigs Side, end sket er, det er, at Sverrig i Birkeligheden ikke havde overveiede Interesse af Etableringen af denne Forbindelse. Den maatte nemlig konkurrere med deres Jernbanedrift derovre, og for deres Postvæsen havde denne Forbindelse heller ikke nogen Interesse. Dertil kom, at den allerede bestaaende svenske Dampskibsforbindelse fra Østeborg langs den svenske Kyst til Lybæk led ved Etableringen af denne Dampskibsforbindelse fra Østeborg til Frederikshavn. Dette var ganske vist den væsentligste Grund, hvorfor man den Gang ikke var istand til at opnaa gunstige Vilkaar lige overfor Sverrig, og det var ogsaa Grunden til, at det heller ikke isjor Lykkes Ministeriet fra svensk Side at opnaa noget Tilfagn om et større Bidrag til denne Dampskibsforbindelse, uagtet det den Gang forelaa, at Driften af Dampskibsforbindelsen i det forløbne Finantsaar havde bragt den danske Statskasse et temmelig betydeligt Tab. Dette foranledigede Ministeriet til at opgive Tanken om nogen Deltagelse fra svensk Side og tillige til at løsgjøre sig fra alle Fordringer fra svensk Side med Hensyn til Gjennemførelsen af Forbindelsen. Som det vil være bekendt for Størstedelen af de ærede Medlemmer, blev denne Forbindelse derefter etableret paa anden Maade ved en tre Gange ugentlig Fart, som, i alt Fald under de nuværende Omstændigheder, maa siges at være tilstrækkelig, og efter de Oplysninger, man har angaaende Udfaldet af Farten, vil den kunne føres i alt Fald uden noget væsentligt Tab for Staten. — Under § 6 er udtalt, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at nedsætte Takten for Forsendelse med Posten af større Summer i Breve. Forholdet er saaledes, at, medens Antallet af Pengesendelser er tiltaget, er ganske vist Gjennemsnitsværdien af Pengesendelserne falden. Grunden dertil maa væsentligt søges deri, at Publikum har Ret til uden Angivelse at sende Penge i notabenerede Breve, en Besøielse, som jevnlig bliver brugt, og ved Siden deraf har Publikum ogsaa Ret til ved Forsendelsen af Pengebeløb at angive et mindre Beløb end det, der virkelig indeholdes i Brevene, Noget, der ogsaa jevnlig bliver brugt. Jeg tror nu ikke, at Sagen har nogen stor Interesse for Publikum i det Hele taget, idet Forholdets Natur bevirker, at den private Mand ved større Pengesendelser væsentligst benytter sig af Bankernes og Pengeninstitutternes Mellemkomst til at arrangere disse Affærer, og det er et stort Spørgsmaal, ja det maa betvivles, om en Nedsættelse af

Takten for Pengesendelser vil bringe Statskassen nogen større Indtægt. Smidlertid er dette af de Ting, som ved Revisionen af Postloven af 1871 ganske vist bør komme i Betragtning. — Det Samme gjælder ogsaa det derefter omtalte Spørgsmaal, om der ikke er Anledning til at nedsætte Portoen for indenrigske Brevkort til det Halve. Portoen for Brevkort er efter Loven af 1871 den samme som for Breve, hvorimod den efter Bernertraktaten kun er det Halve af, hvad den er for Breve, og dette medfører, som anført i Betænkningen, et noget besynderligt Resultat, idet man giver mere for at sende et Brevkort til et hvilket som helst Sted i Danmark end for at sende det f. Ex. til Norge. Smidlertid har Benyttelsen af Brevkort ikke været stor her i Landet, og det er et Spørgsmaal, om den nogeninde vil blive det. Reelt taget er der ingen Grund til, at Brevkort skulde besørjes for en mindre Porto end Breve, fordi Udgiften og Uleiligheden ved Besørgelsen af dem er ganske den samme for Breve; men det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som, efter at det i Genf er etableret som Princip, at Takten for Brevkort bør være det Halve af, hvad Portoen for Breve er, ogsaa vil komme under Forhandling ved en Revision af Postloven. — Der er yttret Lviol om, hvorvidt det er rigtigt, at Postdampskibsexpeditionen i Korsør er overdragen til Postmesteren der. Tidligere var Forholdet det, at baade den offentlige og den private Postdampskibsexpedition var overdragen til en privat Mand, som ikke stod under nogen særlig Kontrol af Postmesteren, og der eksisterede altsaa heller ikke dengang nogen anden Kontrol end den, der endnu eksisterer med Postmesteren, som ikke er særlig kontrolleret. Det er forekommet Administrationen, at det maatte være ønskeligt for Publikum i Almindelighed, at begge Expeditioner vare under een Mand, og man har deri, at den private Expedition's Besørgelse var samlet dermed, set nogen Betyrrelse for, at den vilde blive udført paa en paalidelig Maade. Der har heller ikke hidtil været nogen som helst Grund til at tro, at Publikum ikke har været tilfreds med denne Ordning, og da det heller ikke er forment kongelige Embedsmænd at paatage sig private Forretningers Besørgelse ved Siden af de offentlige, har Administrationen ikke havt nogen Betænkning ved at overlade Besørgelsen af den private Dampskibsexpedition til den nævnte Embedsmænd. — Der er blevet yttret Lviol om, hvorvidt det var i fuld Overensstemmelse med Hensigten ved den paagældende Bevilling, naar der af Summen til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder er blevet afholdt et Beløb til Uddeling af en Afhandling af Stamhusbesidder Hofman (Bang) om „Arbeidernes Kaar paa Landet“. Jeg kan ikke benegte, at denne Lviol kan være berettiget; men naar man er vedbleven dermed, er det, fordi der i Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet